VETUS TESTAMENTUM

Entstehungsort unbestimmt, 2. Hälfte 15. Jh.

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35461
Copyright: Neustift/Novacella, Augustiner-Chorherrenstift

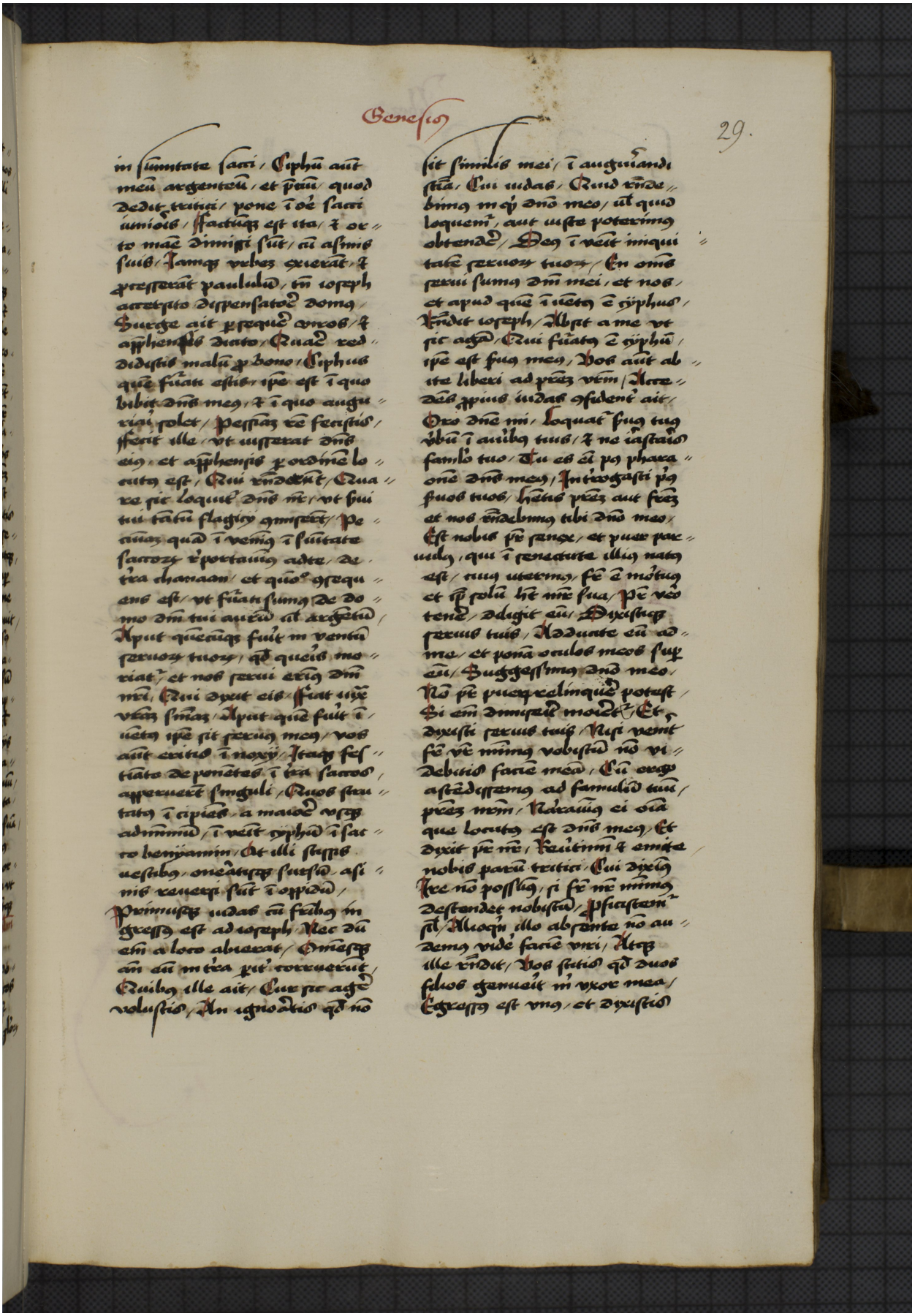

in sumitate sacci / Cyphũ aut
meũ argenteũ / et pũi quod
dedit tritici / pone i ore sacci
iuniores / Factũq; est ita / Et or
to mane dimissi sunt / cũ asinis
suis / Iamq; vrbez egressi / et
presserat paululũ / cũ ioseph
arripuit dispensatorẗ domũ /
Surge ait properẽ comes / et
apprehensis iuxta / Quare red
didisti malũ pro bono / Cyphus
quẗ furatus es / ipse est in quo
bibit dns meus / et in quo augu
rari solet / Pessime fecisti /
Fecit ille / vt iusserat dns
eius / et apprehensis p ordinẽ lo
cutus est / Qui vnusquisq; / Qua
re sic loquẽ dns mẗ / vt hui
iusmodi flagitiũ committat / Pe
cũiam quod inuenis in sumitate
sacciorũ reportauimus ad te / de
terra chanaan / et quomodo exequ
ens es / vt furatus sum de do
mo dni tui aurũ aut argentũ /
Apud quicũq; fuerit inuentũ
seruorũ tuorũ / qd quidem mo
riat / et nos serui erimus dni
mei / Qui dixit eis / Fiat iuxta
verba vestra / Apud quẗ fuerit in
uentus ipse sit seruus meus / vos
autem eritis innocentes / Festi
nato de ponentes in terra saccos /
apperuerũt singuli / Quos seru
tatis in ciptes / a maiore vsq;
ad minimũ / inuenit cyphũ in sac
co benjamin / At illi scissis
vestibus / onerãtesq; suersũ asi
nis reuersi sunt in oppidũ /
Prominusq; iudas cũ fratribus in
gressus est ad ioseph / Nec dũ
eum a loco abiecerat / Omnesq;
in eũ in terra procciderunt /
Quibus ille ait / Cur sic agere
voluistis / An ignoratis qd no
sit similis mei / in augurandi
scia / Cui iudas / Quid rẗdere
bimus mr̃i dno meo / aut quid
loquemur / aut iuste poterimus
obtendẗ / Deus invenit iniqui
tatem seruorũ tuorũ / En omes
sumus serui dni mei / et nos /
et apud quẗ inuentus est cyphus /
Vndet ioseph / Absit a me vt
sic agam / Qui furatus est cyphũ /
ipse est seruus meus / Vos autem ab
ite liberi ad patrem vestrũ / Accesit
ergo iudas et ait /
Oro dne mi / loquat seruus tuus
verbũ in aurib tuis / et ne irascaris
famulo tuo / Tu es enim post pharao
nem dns meus / Interrogasti pri
mos tuos / habes patrem aut fratrem
et nos respondimus tibi dno meo /
Est nobis senex / et puer par
vulus / qui in senectute illius natus
est / cuius uterinus / frẗ eius mortuus
est / solus hẗ mẗ sua / Pẗ vero
tenet / diligit eũ / Dixisti
seruis tuis / Adducite eũ ad
me / et ponam oculos meos super
eũ / Suggessimus dno meo /
Nõ potest puer relinquẗ patrem /
Si enim dimiserit eũ / Et
dixisti seruis tuis / Nisi venerit
frẗ vestr minimus vobiscũ non vi
debitis facie meam / Cũ ergo
ascẽdissemus ad famulũ tuũ /
patrem meũ / Narrauimus ei omia
quae locutus est dns meus / Et
dixit pr mẗ / Reuertimini et emite
nobis paucũ tritici / Cui dixim
us non possumus / si frẗ mẗ minimus
descendet nobiscũ / Proficisci non
sumus / Nisi enim illo abscẽdente non au
demus videre faciem viri / Atq;
ille vndit / Vos scitis qd duos
filios genuerit mihi vxor mea /
Egressus est vnus / et dixisti